

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 43715-03-14 א.סברי. הסעות וחקלאות בע"מ נ' רשות המיסים
ע"מ 2792-03-14 אבו עאבד נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט גד גדעון

המעוררים

1. סברי אבו עאבד
2. א.סברי. הסעות וחקלאות בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד יובל קינן

נגד

משיבים

מדינת ישראל, רשות המיסים – מנהל מ"מ באר שבע
ע"י ב"כ עוה"ד ליאור קורן, פמ"ד

פסק דין

1. זהו פסק דין בשני ערעורים (שהדיון בהם אוחד), על החלטות מנהל מע"מ, להטיל על המערערים כפל מס תשומות לפי הוראת סעיף 50 (א) לחוק מס ערך מוסף, וקנס לפי סעיף 95 לחוק, לאחר שנפסלו פנקסיהם, בהתאם להוראת סעיף 77 (ב) לחוק. הוחלט לדחות את הערעורים, ולהלן הנימוקים.

2. המשיבה החליטה לפסול, את פנקסיו של המערער מס' 1 (להלן: "המערער"), לשנים 2006-2007, ולהטיל עליו קנס בסך 23,570 ₪, שהיווה 1% מהמחזור בשנים אלה, וכן תשלום כפל מס בסכום כולל של 188,783 ₪. זאת, בגין קיזוז מס תשומות על פי חמש חשבוניות מס, אשר הוצאו בחודשים יולי 2006 - פברואר 2007, הנחזות כחשבוניות של העוסק עומר חוסיין (להלן: "עומר חוסיין"), שסכומן הכולל 541,332 ₪, וסכום המע"מ בהן מצטבר לסך 72,646 ₪, וכן, חשבונית הנושאת תאריך 31.3.07, הנחזית כחשבונית של חברת בני סאמר בע"מ (להלן: "בני סאמר"), אשר סכומה 162,039 ₪, וסכום המע"מ בה 21,745 ₪. סכום המע"מ הכולל שקיזז המערער, על פי החשבוניות האמורות, עמד על 94,391 ₪.

פנקסי המערערת מס' 2 (להלן: "המערערת") לשנת 2007, נפסלו, והוטל עליה קנס בסך 15,724 ₪, שהיווה 1% מהמחזור בשנה זו, לצד תשלום כפל מס בגין אותה תקופה בסך 430,662 ₪, בגין קיזוז מס תשומות, על פי שש חשבוניות שהוצאו בחודשים אפריל-אוגוסט 2007, הנחזות כחשבוניות של חברת בני סאמר, אשר סכומן הכולל 1,604,561 ₪ וסכום המע"מ בהן 215,331 ₪.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 43715-03-14 א.סברי. הסעות וחקלאות בע"מ נ' רשות המיסים
ע"מ 2792-03-14 אבו עאבד נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

במסגרת ההחלטה להטיל על המערער תשלום כפל מס נקבע, כי קיזוז חשבוניות פיקטיביות של העוסקים עומר חוסיין ובני סאמר, ואילו במסגרת ההחלטה להטיל על המערער תשלום כפל מס נקבע, כי ניכתה שלא כדין מס תשומות, על פי החשבוניות האמורות לעיל. במסגרת הנימוקים להחלטות, נדחו טענותיו של המערער, לפיהן, קיבל את החשבוניות כדין, מאדם בשם חאדר ראיד, שהציג עצמו כבעליה של חברת בני סאמר. זאת, באשר בחקירת המשיבה התברר, כי המסמכים שהציג לכאורה, האדם שהציג עצמו כראיד חאדר, בפני המערער היו מזויפים, כי המערער קיבל ממנו חשבוניות של מס' עוסקים בחברות שונות, וכי אותו אדם התחזה לראיד חאדר, ושמו האמתי הינו נעים חזאזה. המנהל דחה את טענות המערער, לפיהן לא יכולים היו לדעת כי חזאזה הינו מתחזה, וכי החשבוניות מזויפות.

3. בפתח הודעת הערעור, נטענו טענות מקדמיות – התיישנות וחריגה מסמכות. לטענת המערער, היות שחשבוניות המס בהן מדובר בשני הערעורים, הוצאו במהלך התקופה מיום 30.7.06 ועד יום 31.8.07, כאשר ההודעות על הטלת כפל מס ועל הטלת קנס ביחס למערער, נמסרו לב"כ המערער, רק במהלך חודש אוקטובר 2013, ואילו ההודעות על ההחלטות בעניין המערער ניתנו בחודש פברואר 14, הרי שחלה התיישנות ביחס למועד הוצאת דו"חות הניכויים. זאת, באשר לטענת המערער, הדרך היחידה לקבוע, כי עוסק ניכה בדו"חות מס תשומות שלא כדין, וכי על כן הדו"חות שהגיש אינם נכונים, הינה עריכת שומה לפי מיטב השפיטה, על פי הוראת סעיף 77 לחוק, כאשר בהתאם להוראת ס"ק 77 (ב) לחוק, יש לערוך שומה כזו תוך 5 שנים ממועד הגשת הדו"ח (למעט אם הורשע החייב בדיון בקשר לדו"ח או שכופרה עבירתו, שאז תעמוד לתקופה המקסימלית לעריכת השומה על עשר שנים). המערער סבור, על כן, כי בעת המצאת ההודעות על החלטות המשיבה, חלפה כבר התקופה המרבית לעריכת שומה, וממילא, להטלת כפל מס, ומשכך, ניתנו החלטות אלה בחוסר סמכות.

לחילופין נטען, כי בהליך אחר, הצהיר ב"כ המשיבה, כי לשיטת המשיבה, תקופת ההתיישנות לעניין כפל מס, הינה שבע שנים, ממועד ניכוי מס התשומות, וזאת, הדגישו המערער, להבדיל המועד שבו נודע למשיבה על ניכוי המס, שלא כדין לכאורה, ועל כן, לטענתם, לכל הפחות התיישנה קביעת המשיבה ביחס לחשבונית המס הראשונה שהוצאה למערער, הנושאת תאריך 30.7.06.

טענות המערער לגוף ההחלטות -

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 14-03-43715 א.סברי. הסעות וחקלאות בע"מ נ' רשות המיסים
ע"מ 14-03-2792 אבו עאבד נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

1 המערער עסק לדבריו, בעיקר בעבודות חקלאיות כעוסק עצמאי, עד שנת 2007, שאז הקים
2 את המערער, והמשיך לפעול בתחום החקלאות באמצעותה.

3
4 בשנת 2004 הכיר המערער לטענתו, אדם שהזדהה כחדר ראיד חסן, והציג עצמו כמי שיכול
5 לספק למערער פועלים לביצוע עבודות חקלאיות.

6
7 במהלך שנת 2005, הגיע אותו אדם, אל המערער, והודיע לו כי החל לבצע את הפעילות
8 העסקית באמצעות חברה שבשליטתו, בשם "ז. מוהנד" בנייה ופיתוח בע"מ. המערער פנה
9 אל רואה החשבון שלו, רו"ח אברהם בוכניק, שהינו גם עו"ד, אשר בדק את המסמכים
10 שהציג בפניו אותו אדם, ואת מסמכי חברת ז. מוהנד. בין היתר הוצגו בפני רו"ח בוכניק,
11 לטענת המערער, תעודת עוסק מורשה של החברה, פטור מניכוי מס במקור, אישור על
12 ניהול ספרים, פרוטוקול אסיפה כללית על פיו הוסמך חדר ראיד לפעול בשם החברה, וכן,
13 פלט רשם החברות, על פיו חדר ראיד הינו בעל המניות בחברה.

14
15 בהמשך, חתמו המערער וחברת ז. מוהנד, על הסכם, אותו ערך עו"ד גמליאל אביטל,
16 ממשרדו של רו"ח בוכניק.

17
18 לאחר בדיקת המסמכים וחתימת ההסכם, אישר רו"ח בוכניק למערער, כי ניתן לקבל מחדר
19 ראיד חשבוניות של חברת ז. מוהנד, ובהמשך אכן קיבל המערער חשבוניות כאלה, והעבירן,
20 אל משרד רו"ח בוכניק, אשר טיפל גם בהנהלת החשבוניות של המערער.

21
22 לטענת המערער, בתחילת שנת 2006, הודיע לו האדם שהיה ידוע לו כחדר ראיד, כי החל
23 לפעול, יחד עם העוסק המורשה עומר חוסיין. על פי הוראת רו"ח בוכניק, התייצב עומר
24 חוסיין במשרדו, הזדהה באמצעות תעודת זהות, וחתם על יפוי כוח, על פיו רשאי חדר ראיד
25 לפעול בשמו. בהמשך, הוצאו למערער חשבוניות של עומר חוסיין, אשר הועברו כולן, אל
26 משרד רו"ח בוכניק, וטופלו על ידי משרדו, במסגרת הנהלת החשבוניות של המערער.

27
28 בראשית שנת 2007 לטענת המערער, הודיע לו האדם שנודע כחדר ראיד, כי החל לפעול
29 באמצעות חברה חדשה שבשליטתו – חברת בני סאמר. בהמשך, התייצב אותו אדם במשרד
30 רו"ח בוכניק, על פי דרישתו, והציג בפניו את המסמכים הרלוונטיים בעניין הבעלות בחברה,
31 הסמכתו לפעול בשמה וכיו"ב. בהמשך, חתם בשם החברה על הסכם עם המערער, אשר
32 נערך שוב על ידי, עו"ד ממשרדו של רו"ח בוכניק, ואזי אישר רו"ח בוכניק למערער, לקבל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 14-03-43715 א.סברי. הסעות וחקלאות בע"מ נ' רשות המיסים
ע"מ 14-03-2792 אבו עאבד נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

1 חשבוניות של בני סאמר. המערער החל לעבוד עם חברת בני סאמר, וקיבל ממנה חשבונית
2 שהועברה למשרד רו"ח בוכניק.

3
4 כאמור, בהמשך שנת 2007, החל המערער לפעול באמצעות המערערת, ומאותה העת, קיבלה
5 היא חשבוניות של בני סאמר, אשר הועברו במשרד רו"ח בוכניק, בו התנהלה גם הנהלת
6 החשבוניות של המערערת.

7
8 בשלהי שנת 2007, נודע למערער לטענתו, כי החלו חקירות של מע"מ בקשר לאותו חדר
9 ראיד, ומעת שנודע לו הדבר, הפסיקה המערערת, את הקשר העסקי עם אותו אדם. במהלך
10 שנת 2009, נערך עימות, בין המערער ובין האדם שהתחזה לחדר ראיד, ועימות נוסף נערך,
11 בין רו"ח בוכניק ובין אותו אדם. במסגרת העימותים, טען אותו אדם, כי אינו מכיר את
12 המערער או את רו"ח בוכניק, ואילו הם טענו, כי המדובר באותו אדם שפעל מולם. לטענת
13 המערער, רק בשלהי שנת 2013, הוזמנה המערערת לשימוע, בעניין פסילת פנקסיה, והטלת
14 כפל קנס. במהלך השימוע, שהתקיים ביום 27.1.14, לא הייתה לטענת המערערים מחלוקת,
15 לעניין תוכן החשבוניות, אלא רק לעניין זהות מוציאן, כאשר נטען, כי החשבוניות הוצאו על
16 ידי אדם שלא היה רשאי להוציאן. על כן, התמקדו טיעוני המערערים, בהעדר יכולתם לדעת
17 בנסיבות, כי המדובר במתחזה.

18
19 לטענת המערערים, נקטו הם, את כל האמצעים הסבירים, על מנת לאמת, את זהותו של
20 מוציא החשבוניות, ופעלו כעוסקים סבירים, בהסתמך על עצת רואה חשבון שהינו גם עורך
21 דין, אשר סבר, כי אין פגם כלשהו בחשבוניות.

22
23 המערערים טענו, כי בעוד המבחן שיש להחיל לעניין ניכוי מס תשומות, הינו מבחן
24 אובייקטיבי, הבוחן את השאלה, אם החשבוניות בגין נוכה מס הוצאו כדין, הרי שלעניין
25 הוראות סעיפים 50(א1), ו-77(ב) לחוק, חל מבחן סובייקטיבי, הבוחן את ידיעתו של העוסק
26 בפועל, על הפגם בחשבוניות. לטענת המערערים, לא ידעו בפועל, על הפגמים בחשבוניות.
27 לחילופין טענו, כי מתקיים בנידון, החריג שהוכר בפסיקה, למבחן האובייקטיבי, ולפיו,
28 נבחנת השאלה, האם בדק העוסק, באופן מספק וסביר, את כשרות החשבוניות ואת זהות
29 מוציאן, כאשר לטענת המערערים, הם עומדים גם במבחן זה.

30
31 4. במסגרת תשובתה לערעורים, טענה המשיבה, בין היתר, כי מן המסמכים שהוצגו בפניה
32 נלמד, כי אין יסוד לטענת המערערים, כי לא יכלו לדעת שהחשבוניות לא הוצאו כדין.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 43715-03-14 א.סברי. הסעות וחקלאות בע"מ נ' רשות המיסים
ע"מ 2792-03-14 אבו עאבד נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

לעניין טענת ההתיישנות, נטען בתשובה, כי הסמכות לעניין פסילת ספרים והטלת כפל מס וקנס, אינה תלויה בעריכת שומה לפי מיטב השפיטה, ועל כן, לא חלות ביחס אליהן הוראות סעיף 77(ב) לחוק, הקובעות פרק זמן של 5 שנים לצורך עריכת שומה, אלא הוראותיו הכלליות, של חוק ההתיישנות.

המשיבה טענה, כי המבחן ביחס להטלת כפל קנס, פסילת ספרים וקנס, הינו המבחן האובייקטיבי, וכי על המערערים רובץ הנטל לשכנע, כי נכנסים הם, לגדר החריג למבחן האמור, וכי עשו כל שנחוצ, על מנת לוודא את כשרות החשבוניות, ואת זהות מוציא החשבוניות.

5. סבורני, כי יש לדחות, את טענות המערערים לעניין התיישנות, או חוסר סמכות, עקב מתן החלטות למעלה מחמש שנים לאחר ניכוי מס התשומות, על פי החשבוניות שבמחלוקת.

זאת, משנדונו טענות אלה, ונדחו, במסגרת ההלכה הפסוקה, אשר קיבלה, את עמדת המשיבה, לפיה, סמכות המנהל לחייב עוסק בתשלום כפל מס, הנה סמכות נפרדת מן הסמכות לעריכת שומה, על פי מיטב השפיטה, ואינה כפופה על כן, להוראת ההתיישנות שבסעיף 77(ב) לחוק. לעניין זה נפסק: "מקובלת עלי קביעת בית המשפט המחוזי הנכבד שלפיה הסמכות לערוך שומה על-פי מיטב השפיטה הינה סמכות שונה ונפרדת מסמכויותיו של המשיב להטיל כפל מס ולהשית קנס מינהלי. תפיסה זו נתמכת בתכליות של סמכויות אלה, עליהן עמדתי בפסיקה 27 שלעיל, שהן מורכבות יותר מהתכלית הגבייתית של הליך השומה על-פי מיטב השפיטה, וכוללות גם תכלית הרתעתית ואף מימד "מעין עונשי". במסגרת המנגנון הקבוע בסעיף 50(א) לחוק, יש לערוך חישוב של המס, אשר העוסק היה צריך לשלם אם לא היה מנכה את מס התשומות שניכה שלא כדיון, על מנת לקבוע את גובה כפל המס. מנגנון זה דומה אמנם במידה מסוימת להליך של עריכת שומה על-פי מיטב השפיטה, אולם מדובר במנגנון פנימי המוסדר בסעיף 50(א) לחוק ואין כל מקום לדרוש מהמשיב, להפעיל בהכרח את סמכותו לערוך שומה על פי מיטב השפיטה לפני הפעלת סמכותו לפי סעיף 50(א) לחוק. משהכרעתי כך, נשמטת גם טענת המערערת לביטול החלטת המשיב מחמת התיישנות. כלל ההתיישנות של חמש שנים, התוחם את התקופה לעריכת שומה על-פי מיטב השפיטה (ומוסדר בסעיף 77(ב) לחוק) עוצב על רקע תכליתיה של סמכות זו, ואין כל הגיון להפעילו בכל הנוגע לסמכויות אחרות שבחוק המע"מ, אשר להן תכליות שונות, או נוספות... יחד עם זאת, מוצא אני לנכון להעיר, מבלי לקבוע מסמרות (מאחר שבסוגיה זו לא נדרשת הכרעה בעניינינו), כי לכאורה על המשיב להפעיל את סמכותו להטיל כפל מס, בכפוף לתקופת ההתיישנות

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 14-03-43715 א.סברי. הסעות וחקלאות בע"מ נ' רשות המיסים
ע"מ 14-03-2792 אבו עאבד נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

1 הכללית הקבועה בחוק ההתיישנות, התשי"ח-1958 כפי שהמשיב אף נוהג לעשות
2 בפועל... " [ע"א 3886/12, זאב שרון קבלנות ועפר בע"מ נ' מנהל מע"מ (ניתן ביום 26.8.14),
3 בסעיף 36 לפסק הדין].
4
5 הטענות המקדמיות נדחות איפוא.
6
7 6. כאשר נבחנת האפשרות לנכות מס תשומות, כנגד חשבונית שהוצאה שלא כדין, יחול, ע"פ
8 ההלכה הפסוקה, דרך כלל, מבחן אובייקטיבי, לפיו לא יותר ניכוי ע"פ חשבונית שלא
9 הוצאה כדין, תוך הותרת פתח צר, השמור למקרים חריגים, בהם יותר ניכוי, כאשר עוסק
10 הוכיח, כי נקט כל אמצעי סביר, לוודא, הוצאת החשבונית כדין, וזיהוי מוציא החשבונית,
11 וכי לא יכול היה לגלות את הפגם באמצעים סבירים. נפסק, לעניין זה: "אימוץ המבחן
12 האובייקטיבי יכול להביא לתוצאות בלתי רצויות מבחינת הנישום, אשר לא היה שותף
13 לתהליך הרמייה, והאשם לפסול בחשבונית לא נבע ממעשיו שלו. במקרים חריגים ראוי
14 אפוא לאפשר לנישום לנכות את מס התשומות אף אם החשבונית הוצאה שלא כדין
15 מבחינה אובייקטיבית. מקרים כאלו יחולו למשל שעה שהנישום הוכיח כי לא התרשל
16 ונקט את כל האמצעים הסבירים לוודא כי החשבונית הוצאה כדין, לרבות אימות
17 החשבונית וזהות העוסק. במקרים כאלה, שבהם הנישום יוכיח כי לא גילה, או יהיה יכול
18 לגלות, את הפסול שנפל בחשבונית באמצעים סבירים, יותר לו ניכוי מס התשומות... בכך
19 יושג האיזון הראוי בין השיקולים המתמודדים על הבכורה בשאלת המבחן הראוי לניכוי
20 מס תשומות על-פי חשבוניות כדין" [ע"א 4069/03 מ.א.ל.ר.ז שיווק מתכות בע"מ נ' מנהל
21 מכס ומע"מ, פ"ד נט(5), 836, 851, ור' לעניין זה גם ע"א 3758/96 סלע חברה למוצרי בטון
22 בע"מ נ' מנהל המכס ומע"מ, פ"ד נג(3), 493, 515].
23
24 בשונה מן האמור, נפסק לעניין הפעלת סמכות מנהל מע"מ להטיל על עוסק "כפל מס" וקנס
25 מנהלי, בגין ניכוי מס תשומות, ע"פ חשבונית שהוצאה שלא כדין, כי המבחן הנכון הינו
26 מבחן סובייקטיבי, הבוחן, את מודעות העוסק, לכך שהחשבונית הוצאה שלא כדין. יחד עם
27 זאת נפסק, כי בהינתן שחשבונית על פיה נוכה מס תשומות הוצאה שלא כדין, מוחזק
28 העוסק כמי שידע על כך, ועל כן, רובץ על כתפיו הנטל להפריך חזקה זו, ולהראות כי לא
29 הייתה לו מודעות, לכך שהחשבונית הוצאה שלא כדין: "קשה איפוא להלום את המבחן
30 האובייקטיבי הנ"ל עם הסיומות של סעיפים 50(א1) ו-77(ב) לחוק, בהן נקבע במפורש כי
31 היעדר מודעות לפסול שנפל בהוצאת החשבוניות – מהווה, כשלעצמו, הגנה מפני הפעלת
32 הסמכות הנ"ל. גם החריג למבחן האובייקטיבי (שתואר לעיל) איננו פותר את הקושי, שכן
33 הוא עדיין מצומצם באופן משמעותי ביחס להגנות המוסדרת בסעיפים הנ"ל. נראה לפיכך

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 43715-03-14 א.סברי. הסעות וחקלאות בע"מ נ' רשות המיסים
ע"מ 2792-03-14 אבו עאבד נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

1 כי לשון הסעיפים הנ"ל מחייבת להחיל – ביחס לסמכות להטיל כפל קנס ולסמכות לפסול
2 פנקסים שבסעיף 77ב(ב) – מבחן סובייקטיבי. יחד עם זאת, נוכח המבנה שבו מנוסחים
3 הסעיפים, הדרישה להיעדר מודעות מצד העוסק לפסול שבהוצאת החשבונית – מהווה רק
4 "הגנה". לפיכך הדרך ההגיונית לפרש את הסעיפים הנ"ל היא כי עם התמלאות היסוד
5 האובייקטיבי – קיומה של חשבונית שהוצאה שלא כדין – קמה מעין "חזקה" כי העוסק
6 ידע שהחשבונית הוצאה שלא כדין, והנטל מוטל על עוסק להפריך את החזקה האמורה
7 ולהראות למשיב כי הוא היה חסר מודעות בכל הנוגע לעובדה שהחשבונית אותה ניכה
8 כמס תשומות – הוצאה שלא כדין" [ע"א 3886/12, זאב שרון קבלנות ועפר בע"מ נ' מנהל
9 מע"מ המוזכר לעיל, בסעיף 42 לפסק הדין. יצויין, כי בקשה לדיון נוסף בפסק הדין, נדחתה
10 בהחלטת כב' הנשיאה בדנ"א 6067/14 זאב שרון קבלנות בנין ועפר בע"מ נ' מנהל המע"מ
11 (ניתנה ביום 6.8.15)].

12
13 לעניין המבחן הסובייקטיבי האמור, חל העיקרון, לפיו אדם ש"עצם את עיניו" נוכח
14 התנהגות או נסיבות חשודות, ונמנע מלברר, יראה, כמי שהיה מודע לפסול שבהתנהגות או
15 בנסיבות האמורות, וכאשר מדובר בחשבוניות שהוצאו שלא כדין, על העוסק לשכנע, כי נקט
16 בפעולות של ממש, כדי להסיר את החשדות ולוודא תקינות החשבוניות (ע"א 3886/12
17 האמור לעיל, בסעיף 45 לפסק הדין).

18
19 7. המשיבה העידה, את מר ארז אביטבול, ממונה צוות ביקורת חשבוניות במשיבה.

20
21 בתצהיר עדותו הראשית, פורטו הראיות שעמדו בפני המשיבה, ואשר הובילו למסקנות,
22 בדבר הפגמים בחשבוניות ולדחיית טענות המערערים. לתצהיר צורפו הראיות המנהליות,
23 עליהן הושתתו ההחלטות. מן הראיות האמורות, עולות בין היתר, העובדות הבאות:

24
25 כאמור, לטענת המערערים הוצאו להם במהלך התקופה הרלוונטית חשבוניות, על ידי חדר
26 ראיד, אשר הוציא גם את חשבוניות ז. מוהנד בשנת 2005. בהמשך התברר כאמור, כי שמו
27 של המתחזה הינו נעים חזאזה, והוא הכחיש כל הכרות עם המערער. מחקירתו של המערער
28 עולה, כי בתחילה, הציג עצמו אותו אדם בפניו, כ "מוהנד", ורק בהמשך הציג עצמו כ"חדר
29 ראיד", אלא שהמערער לא ידע, את פרטי האדם שלטענתו ערך את ההכרות בינו ובין
30 "מוהנד", לא ידע, את פרטי העובדים שסיפק לו המתחזה, לא יכול היה לנקוב במספר
31 העובדים שסופקו לו, להעריך את שעות עבודתם, וכיו"ב. בהמשך, הודה המערער, כי כלל לא
32 בדק, האם החברות מולן, עבד רשומות אצל המשיבה, ומדווחות למשרד מע"מ כדין.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 43715-03-14 א.סברי. הסעות וחקלאות בע"מ נ' רשות המיסים
ע"מ 2792-03-14 אבו עאבד נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

1 המערער אישר בחקירתו, כי שילם לאדם שהכיר כחדר ראיד, בשיקים, ללא הגבלת סחירות
2 או עבירות, ונהג להחתימו על אישורים, בדבר קבלת הסכומים.

3
4 בחקירה אחרת של המערער הודה, כי בשנים 2005 – 2006, מסר למי שהכיר כחדר ראיד,
5 ארבעה שיקים, לפקודת נעים חזאזה, אשר חלקם נפרעו על ידי חזאזה, בסניף הבנק של
6 המערער. המדובר, בשיקים שסכומם הכולל 95,000 ₪. לא היה בפי המערער בחקירתו
7 הסבר, לכך שערך את השיקים לפקודת נעים חזאזה, ולא לפקודת חדר ראיד, או מוהנד.
8 בעימות שנערך בינו ובין נעים חזאזה טען המערער, כי מסר לחזאזה (שסבר כי שמו חדר
9 ראיד), את השיקים, והעיד, כי נהג לערוך את השיקים, לפקודת העוסק על פי הפרטים
10 שנכתבו בחשבוניות, כאשר לדבריו: **"...לגבי הצ'קים שרשום נעים חזאזה עשיתי טעות"**
11 (נספח ז' לתצהיר העד עמ' 3 ש' 19 – 20). בהמשך נשאל, כיצד יתכן שכתב בטעות את השם
12 נעים חזאזה, על אף שלטענתו, הכיר את אותו אדם בשמות אחרים, והשיב, שאינו זוכר
13 מדוע כתב שם זה, על גבי השיקים.

14
15 מדברי המערער בחקירתו מיום 30.12.07 נלמד, כי העבודה התבצעה בפועל, על ידי קבלני
16 משנה שאותם לא הכיר כלל, ואשר את פרטיהם רשם, על גבי דפי נייר, כאשר המפגשים עם
17 חדר ראיד התקיימו, רק אחת לחודש לצורך התחשבות בלבד. לדבריו: **"...בסוף חודש**
18 **הייתי יושב עם ראיד שקוראים לו מוהנד, והייתי עושה איתו חשבון..."** (נספח ח' לתצהיר
19 העד עמ' 3 ש' 1 – 7).

20
21 המערער אישר, כי לא בדק בעצמו, את הקשר בין חדר ראיד לחברת בני סאמר, וסמך על
22 בדיקתו של רו"ח בוכניק, אלא שניתן בקלות להוכיח, כי מסמכי החברה שהחזיקו
23 המערערים, מזוייפים, וזאת, בבדיקה פשוטה באתר רשם החברות, המגלה כי בעל המניות
24 בחברה, הינו אדם אחר, ששמו דעיף סאמר, וכי החברה עוסקת בהובלת בטון. מר דאיף
25 סאמר, הכחיש בחקירתו כל הכרות עם המערער.

26
27 המערער לא ידע בחקירתו לומר, ביחס לכל אחת מהחשבוניות שבמחלוקת (שאינן רבות),
28 בגין אילו שירותים התקבלו.

29
30 ההסכם שנערך בין המערער ובין חברת בני סאמר (סומן על ידי החוקר א.ב.1, ומהווה חלק
31 מנספח ח' לתצהיר מר אביטבול), אשר על גבי הנוסח המודפס שלו הוספה גם המערערת
32 כמזמינה, הינו הסכם מפורט, הכולל שבעה עמודים, על פיו, התחייבה לכאורה, בני סאמר,
33 לבצע עבודות בנייה, כקבלנית משנה של המערערים, ביחידות דיור שבנו על פי האמור

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 43715-03-14 א.סברי. הסעות וחקלאות בע"מ נ' רשות המיסים
ע"מ 2792-03-14 אבו עאבד נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

1 במסמך, "... בפרוייקטים שונים בארץ עבור חברות בנייה שונות..." בני סאמר התחייבה,
2 לכאורה, במסגרת ההסכם, לבצע את העבודות, על פי תוכניות ומפרטים, באמצעות
3 "...עובדים מהשטחים שהינם בעלי אישורי שהייה תקפים..." , לעבוד תחת פיקוח של
4 מפקח מטעם המערערים, לתקן ליקויים ונזקים בתקופות בדק ואחריות, וכו'. אין זכר
5 בהסכם למתן שירותים כלשהם בתחום החקלאות. כל זאת, בעוד לטענת המערער, סיפקה
6 החברה למערערים, פועלים לעבודות חקלאיות בלבד. כאשר נחקר על כך המערער, בחקירתו
7 מיום 30.12.07, השיב "אני רק חתמתי על ההסכם ולא קראתי אותו בכלל, עכשיו כשאני
8 מעיין בו אני רואה שזה בכלל לא קשור לעבודה שלי בכלל" (נספח ח' לתצהיר מר אביטבול,
9 עמ' 6, ש' 12-13). מסקנת המשיבה, נוכח מכלול התמיהות שעלו ביחס להתקשרות עם בני
10 סאמר, הייתה: "לפיכך נראה כי מדובר בהסכם שהאותנטיות שלו מוטלת בספק ונעשה
11 ככסות בלבד, לא מוצלחת במיוחד, להתקשרות האמיתית שכל מטרתה אספקת חשבוניות.
12 כמו כן, לא הוצג כל מסמך שיש בו כדי ללמד על תוכן האמיתי של העסקאות ו/או עצם
13 התקיימותם בפועל, כגון, כמויות עבודה, עמידה בזמנים, מקום העבודות, מספר העובדים
14 שסופק וסוגם והכל כאשר מדובר בקבלן היחיד מולו עבדו המערערים באותה תקופה
15 ובהתקשרויות ששוויין מאות אלפי ₪ - דבר המעלה סימני שאלה כבדים בנוגע לעצם
16 קיומן של עסקאות ממש מאחורי החשבוניות!". מסקנה זו בססה בהמשך, לצד מסקנות
17 נוספות, את ההחלטות מושא הערעורים.
18
19 העד ציין, כי ההמחאות שנרשמו לפקודת בני סאמר, ואשר סחירותן ועבירותן לא הוגבלו,
20 נפרעו בחלקן, באופן ישיר, על ידי האדם שהתחזה לראיד חדר, וזאת בידיעתו והסכמתו של
21 המערער, וחלקן נפרעו, בתחומי הרשות הפלסטינית, כאשר אף לא אחת מן ההמחאות,
22 נפתה על ידי בני סאמר.
23
24 העד הפנה, לסתירה משמעותית, לשיטתו, בגרסת המערער, כאשר בחקירתו מיום 29.1.09,
25 העיד בתחילה "...עומר עומר התקשר אליי כמו כל הקבלים שמחפשים עבודות ואמר לי
26 שיש לו עובדים מחברון ועבודות בחורות מהצפון, אני פגשתי אותו בקריית גת לבד,
27 ששאלתי אותו איך השיג את הטלפון שלי ענה לי שמישהו נתן לי, סיכמתי איתו על
28 העבודה... כמו שאני זוכר יש לי הסכם עבודה עם עומר עומר ונדמה לי שזה אצל עו"ד
29 הנמצא אצל רו"ח אבי בוכניק. אני אגש למשרד של רו"ח אבי בוכניק וביום... אביא לכם
30 את ההסכם" (נספח י' לתצהיר העד, דף 2, ש' 4-13). זאת, בעוד בחקירתו מיום 4.11.08,
31 מסר, כי קיבל את החשבונות שהוצאו, על ידי עומר חוסיין, "...מחדר ראיד על עבודות
32 פועלים הפועלים האלה הם של חדר ראיד אני קיבלתי אותם מחדר ראיד פיזית ואני
33 מסרתי את כל החשבונות המס... לאחר שאנו סוגרים את החשבון חדר ראיד היה ממלא

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 43715-03-14 א.סברי. הסעות וחקלאות בע"מ נ' רשות המיסים
ע"מ 2792-03-14 אבו עאבד נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

את החשבונית והוא חותם על החשבוניות בנוכחותי... (נספח י"א לתצהיר העד, דף 2, ש' 14-19). כל זאת, כאשר עומר חוסיין הוא עוסק פרטי, ואין מדובר בחברה בע"מ. בהמשך החקירה מיום 29.1.09, ניסה המערער ליישב, את הסתירה שהוצגה לפניו, וטען: "כאשר אני אמרתי כי חדר ראיד מסר לי את החשבוניות של עומר עומר זה נכון מאחר ועומר עומר נתן ייפוי כוח לחדר ראיד לפעול בשמו את הייפוי כוח עשינו אצל עו"ד היושב במשרדו של רו"ח בוכניק. גם פה אמסור לכם את הייפוי כוח..." (נספח י" לתצהיר העד, דף 2, ש' 18-22), אלא שייפוי הכוח האמור, לא הוצג בפני חוקרי המשיבה, כפי שהתחייב המערער.

מחקירתו של מנצור איהב, מנהל החשבוניות של מר עומר חוסיין (האמתי) וממסמכים שהמציא למשיבה, עולה, כי עומר חוסיין לא הוציא את החשבוניות האמורות.

העד מר אביטבול, הפנה גם להפרש בין סכום החשבוניות המיוחסות לעומר חוסיין – 1,854,962 ₪, ובין סכומן הכולל של השיקים, שהוצאו לפקודת עוסק זה – 136,126 ₪, ולתשובת המערער בחקירתו לעניין זה: "אני שילמתי רק בשיקים, אני רושם את השיקים ואני רושם על השיקים לפקודת מי לשלם, אני יודע ששילמתי בשיקים לגבי ההפרש לא מסתדר לי. אני על החשבוניות ע"ש עומר עומר יודע ששילמתי בשיקים ועל השיקים רשמתי עומר עומר... אין לי חשבון אחר ולא השתמשתי בחשבוניות בנק של אחרים" (נספח י" לתצהיר העד, דף 3, ש' 6-20).

העד ציין, כי גם השיקים שהוצאו לעומר חוסיין, נפרעו בחלקם באופן ישיר, על ידי מי שהוכר כחדר ראיד, וחלקם בבנקים בתחומי הרש"פ ללא ציון פרטי האדם שהציג אותם, וגם במקרה זה, לא נפרע אף שיק על ידי עומר חוסיין.

העד הוסיף ופירט פגמים נוספים בחשבוניות, ובהסברי המערער, אשר לא ראיתי צורך לפרטם כאן.

8. המערער פירט בתצהיר עדותו הראשית, את הטענות העובדתיות שנטענו בכתבי הערעור. מחקירתו הנגדית עולה, כי הוא עצמו לא ערך כל בדיקה ממשית, ביחס לזהות מוציא החשבוניות, וסמך בעניין זה, באופן מוחלט, על רו"ח בוכניק, שהינו כאמור גם עו"ד.

רו"ח בוכניק העיד בתצהיר עדותו הראשית, בין היתר, על הבדיקות שבוצעו על ידו, ובמשרדו, ביחס לפרטי העוסקים, ואשר לדבריו, היו בדיקות מחמירות וזהירות. כן העיד, בין היתר, כי כל הסכומים המפורטים בחשבוניות, שולמו בפועל על ידי המערערים, כנלמד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 43715-03-14 א.סברי. הסעות וחקלאות בע"מ נ' רשות המיסים
ע"מ 2792-03-14 אבו עאבד נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

- 1 מכרססת הנהלת החשבונות שלהם, וכי הוצגו בזמן אמת, אישורים על תשלום הסכומים על
- 2 ידי המערערים, בפניו, או בפני עובדי משרדו. עוד העיד, כי במהלך חקירה שהתקיימה בשנת
- 3 2006 במשרד מע"מ בנתניה, בעניין אחר, ובמסגרתה זומנו הוא והמערער, שאל את אחד
- 4 מבעלי התפקידים, האם קיימת בעיה, המצריכה הפסקת עבודתו של המערער, עם חברת ז.
- 5 מוהנד (אשר לטענת המערערים, הייתה בבעלות "מוהנד" או חדר ראיד), ונענה, כי אין כל
- 6 בעיה כזו, וניתן להמשיך לעבוד עם החברה.
- 7
- 8 9. סבורני, כפי שיפורט להלן, כי המערערים לא הרימו, את הנטל המוטל עליהם, לסתור את
- 9 החזקה, כי ידעו על הפגמים שנפלו בהוצאת החשבונות שבמחלוקת, בגין, ניכו מס
- 10 תשומות, או כי עצמו עיניהם מול חשדות שהתעוררו ביחס לאותן חשבונות, כפי שעלה, בין
- 11 היתר, מראיות המשיבה.
- 12
- 13 א. כאמור, המערער סמך על הבדיקות שערך רו"ח בוכניק, ולא ביצע את הבדיקות בעצמו.
- 14 לדבריו: **"אני פגשתי אותו** (את מי שהכיר כחדר ראיד-ג.) **במשרד רואה החשבון בפעם**
- 15 **הראשונה שעשינו חוזה, הוא הביא לנו את כל המסמכים, הרואה חשבון בדק אותו**
- 16 **והתקשר אל רואה החשבון שלו ונתן לנו אישור. אני אמר לנו אפשר לעבוד איתו... ראיתי**
- 17 **את תעודת הזהות שלו וראיתי כמה דברים, לא קראתי את הכול"** (עמ' 28 לפרו', ש' 29-27,
- 18 ש' 3). בהמשך, העיד, כי לא בדק עצמו את מסמכי חברת בני סאמר. לדבריו: **"על מה**
- 19 **בדיקה נוספת, היה גם אצל רואה החשבון. אני לא בדקתי בדיקה נוספת"** (עמ' 29 לפרו', ש' 8).
- 20 כמתואר בהמשך, עלו קשיים ממשיים בגרסת המערערים, לעניין טיב הבדיקות שנעשו
- 21 במשרד רואה החשבון, ובין היתר, המנעותם מהעדת עובדי המשרד, אשר לדברי רו"ח
- 22 בוכניק, נטלו חלק משמעותי בבדיקות שנערכו ביחס לשלושת העוסקים הרלוונטיים.
- 23
- 24 סבורני, כי אין ב"האצלת" הבדיקה לגורם מקצועי, לפטור עוסק מחובת בדיקה, ככל שחלה
- 25 עליו חובה כזו. אך מעבר לאמור, עולות מראיות המשיבה, תמיהות של ממש, ביחס לזהות
- 26 העוסקים עמם התקשרו המערערים, לכאורה, כאשר המערער לא סיפק הסברים העשויים
- 27 להניח את הדעת, ביחס לתמיהות אלה, וקשה לקבל את טענתו, לפיה, לא היה ער לקשיים.
- 28 גם אם נקבל את טענתו, כי לא הבין את הבעייתיות ביחס לעוסקים השונים, הרי ברי
- 29 בנסיבות, נוכח חומרת הדברים, כי לכל הפחות עצם את עיניו, נוכח אותם קשיים.
- 30
- 31 סבורני, כי לא ניתן הסבר מניח את הדעת, לכך שלא התעוררו בלב המערער ספקות, ביחס
- 32 למי שהתקשר עמו, כאשר הציג עצמו פעם אחת בשם מוהנד, ופעם אחרת בשם חדר ראיד,

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 43715-03-14 א.סברי. הסעות וחקלאות בע"מ נ' רשות המיסים
ע"מ 2792-03-14 אבו עאבד נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

מה גם שבמהלך תקופה קצרה, סיפק אותו אדם למערער, חשבונות של שלושה עוסקים שונים.

סבורני, כי לא ניתן הסבר מניח את הדעת, להוצאת שיקים לפקודת נעים חזאזה, מי שהתחזה כעולה מחומר הראיות, לחדר ראיד, בתקופה שבה לא ידע כלל המערער, לדבריו, על קיומו של נעים חזאזה. יודגש, כי לדברי רו"ח בוכניק, הוא שב והדגיש בפני המערער את כל ההוראות, בעניין תשלום ספקים, לאחר החקירה שנערכה בנתניה בתחילת שנת 2006, כאמור לעיל. המערער טען, כי כתב היד בו נכתב השם נעים חזאזה, על גבי השיקים, למעט אחד, אינו כתב ידו, ובחקירתו טען, כי ייתכן שנתן לחדר ראיד שיק ללא פרטי המוטב, חרף הדגשת ההוראות על ידי רו"ח בוכניק. אם נניח, כי כך הדבר, הרי שיש בכך אולי להפחית מחומרת המסקנה שיכולה לעלות, נוכח השיקים האמורים – ולפיה – גרסת המערער בעניין היכרותו עם נעים חזאזה, אינה נכונה, אך במקרה כזה, נראה, כי עצם הוצאתם של שיקים ללא פרטי מוטב, תומכת במסקנה, בדבר עצימת עיניים, לעניין זהות מוציא החשבונות. יצוין עוד בהקשר זה, כי לא רק שטענתו של המערער, לפיה, השם נעים חזאזה לא נכתב על גבי השיקים בכתב ידו, לא הוכחה, אלא שגרסה זו, גם עומדת בסתירה, לדבריו בחקירה מיום 29.1.09, בה נשאל האם מסר לספקים **"...שיקים פתוחים..."**, והשיב: **"אין דבר כזה אני רושם את שם החברה, על פי החשבונות שאני מקבל..."** (דף 2 להודעה, נספח י' לתצהיר מר אביטבול, ש' 35-30).

ב. רו"ח בוכניק העיד, בסעיף 13 בתצהיר עדותו הראשית, כי לאחר החקירה בנתניה, **"...הוחלט להוסיף ולהחמיר למען הזהירות, וסוכם כי בכל מקרה של קבלת חשבונות, יגיע קבלן המשנה אל המשרד ויאשר בפני הפקידה... גם את העובדה שהוא זה שהוציא את החשבונות, וגם כי הוא זה שקיבל את הכסף עבור החשבונות"**. לתצהיר צורפו גם אישורים על קבלת כספים, אשר נחתמו, לכאורה, על ידי עומר חוסיין, או על ידי מיופה כוח שלו. דא עקא, חרף החשיבות שייחס העד, להזדהות קבלני המשנה, בפני הפקידות במשרדו, לא זומנה אף אחת מן הפקידות להעיד, על זיהוי מן העוסקים, לרבות הפקידה אשר בפניה נחתמו האישורים שצורפו לתצהיר העד, הגברת אורית דהן (ר' תשובת העד בעמ' 10 לפרו', ש' 19-1).

בהמשך עדותו, העיד, כי גם הוא עצמו נכח בעת חתימת האישורים שצורפו לתצהירו, הגם שעובדה זו לא צוינה על גבי האישורים. קשה לקבל גרסה חדשה זו, שלא בא זכרה בתצהיר עדותו הראשית של העד.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 43715-03-14 א.סברי. הסעות וחקלאות בע"מ נ' רשות המיסים
ע"מ 2792-03-14 אבו עאבד נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

יש לזקוף לחובת המערערים בנקודה זו, במאזן הראיות, את המנעותם מהעדת הפקידות הרלוונטיות במשרד רו"ח בוכניק.

יוער עוד, כי העד אישר שהעברת הכספים לא נעשתה במשרדו, וממילא, לא יכול היה להעיד על כך שהסכומים שולמו בפועל.

ג. רו"ח בוכניק העיד, כי הוא עצמו, לא זיהה את עומר חוסיין. לדבריו: **"...הוא לא בא אלי בכלל, הוא בא ישירות לעו"ד שבמשרדי"** (עמ' 11 לפרו', ש' 12-13). לדבריו, עו"ד גמליאל אביטל, שעבד במשרדו, הוא שזיהה את עומר חוסיין, וערך את הבדיקות הנדרשות, והוא גם שערך את ההסכם בין המערער ובין עומר חוסיין, כמו גם את ייפוי הכוח, במסגרתו הסמך עומר חוסיין את חדר ראיד לפעול בשמו. עם זאת, וחרף חשיבות הוכחת טענות המערערים, לעניין זיהוי העוסק עומר חוסיין, לא זימנו את עו"ד גמליאל אביטל להעיד, ומחדל זה, שהינו מחדל משמעותי בנסיבות, יש כמובן לזקוף לחובתם במאזן הראיות. יודגש, כי עדותו של רו"ח בוכניק בנקודה זו, הייתה עדות מפי השמועה, שכן, הוא לא נכח, כאמור, בעת עריכת הבדיקות לצורך זיהוי של עומר חוסיין, ולא נכח גם בעת חתימת ההסכם הנטען. עדותו לעניין הזיהוי נעדרת משקל ראיתי, אפוא. מכאן, כי אין בפני בית המשפט ראייה קבילה ובעלת משקל, לעניין הזיהוי הנטען, פרט לדברי המערער עצמו, שהינם בגדר עדות יחידה של בעל דין, אשר בנסיבות, ונוכח ההמנעות מהעדת עדים רלוונטיים, אין לסמוך עליה ממצא עובדתי לזכות המערערים.

ד. יש כמובן לזקוף לחובת המערער, את המנעותו מהעדת מר עומר חוסיין, לעניין עצם השותפות הנטענת עם חדר ראיד, ולעניין ביקורו במשרד רו"ח בוכניק, והזדהותו בפני עו"ד אביטל. משבחר המערער שלא להעיד עד זה, עומדת לחובתו ההנחה, כי אילו הובא להעיד, היה עומר חוסיין סותר, את הטענות, בדבר הקשר עם מי שהוכר כחדר ראיד, ובדבר הליך הזיהוי במשרד רואה החשבון. זאת, על רקע עדותו של מר מנצור איהב, מנהל החשבונות של עומר חוסיין, לפיה, כאמור, לא הוצאו החשבוניות הנטענות על ידי עומר חוסיין (נספח י"ב לתצהיר מר אביטל).

ה. כאמור, לא הסביר המערער את הפער הדרמטי, בין סכומי החשבוניות שהוצאו לו לטענתו, על ידי עומר חוסיין, ובין השיקים שהוציא, לפקודת עוסק זה. נזכיר, כי כאשר נחקר על כך, השיב: **"אני שילמתי רק בשיקים, אני רושם את השיקים ואני רושם על השיקים לפקודת**

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 43715-03-14 א.סברי. הסעות וחקלאות בע"מ נ' רשות המיסים
ע"מ 2792-03-14 אבו עאבד נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

מי לשלם, אני יודע ששילמתי בשיקים לגבי ההפרש לא מסתדר לי" (נספח י' לתצהיר
העד, דף 3, ש' 10-12). המערער גם טען כזכור בהמשך, כי לא השתמש בחשבונות בנק
אחרים. היה מקום לצפות, כי אם בעת חקירתו במשרדי מע"מ, לא היה בפיו הסבר לעניין
זה, ולא יכול היה להוכיח, את תשלום מלוא הסכום הנקוב בחשבוניות במסמכים, הרי,
שבמהלך הדיון בערעור, שהתקיים בחלוף למעלה מחמש שנים, יוצגו מסמכים, אשר יוכיחו
את תשלום הסכום הנטען, אם אכן שולם.

ו. רוי"ח בוכניק העיד, כי ההסכם בין המערערים ובין חברת בני סאמר, נערך על ידי עו"ד
גמליאל אביטל, ולא על ידו, וכי העד לא נכח גם בעת חתימת ההסכם. גם לעניין הסכם זה,
יש לזקוף לחובת המערערים את המנעותם מהעדת עו"ד אביטל, כאשר עדותו של רוי"ח
בוכניק ביחס לעריכת ההסכם, הינה עדות מפי השמועה, שאין לה משקל ראייתי.

לעניין הסכם זה, רובץ לפתחם של המערערים קושי משמעותי נוסף, שלא ניתן לו, לסברתי,
הסבר מניח את הדעת, באשר המדובר, כאמור, בהסכם מפורט המחזיק שבעה עמודים,
העוסק כולו בעבודות בנייה, כאשר כל תנאיו מתייחסים לסוג זה של עבודות, ואין זו זכר
לביצוע עבודות בתחום החקלאות, או לאספקת פועלים לצורך עבודות חקלאות, חרף טענת
המערער, כי התקשר עם החברה, לצורך אספקת פועלים לעבודות חקלאות בלבד.

קיומו של הסכם, שאין לו כל נגיעה להתקשרות הנטענת, לצד העובדה, כי בפועל סופקו
העובדים, לטענת המערער, על ידי חדר ראיד, בהמשך להתקשרות עמו בתקופות קודמות,
שבכל אחת מהן, מסר חשבוניות של עוסקים אחרים, תומכת במסקנת המשיבה, לפיה, לא
נועדה ההתקשרות עם בני סאמר, כמו גם ההתקשרות עם עומר חוסיין, אלא כדי ליתן
"כסות חשבונאית", למתן שירותים כלשהם למערער, על ידי אדם שלא יכול היה או שלא
רצה מסיבה כלשהי, למסור לו חשבוניות כדין. זאת, בהנחה, כי אכן סופקו למערערים
שירותים כלשהם, אשר בקשר אליהם נמסרו החשבוניות שבמחלוקת.

ז. קושי בולט במהימנות גרסת המערערים, מתייחס לתקופת עבודת המערער מול חברת ז.
מוהנד. זאת, נוכח פלט "מצב חשבון" של החברה, ממנה עולה, כי נסגרה ביום 28.11.04,
משמע, קשה לקבל את גרסת המערערים, לעניין בדיקות שנעשו ביחס לחברה, עם תחילת
העבודה עמה "במהלך שנת 2005..." (סעיף 14 להודעת הערעור של המערערת, סעיף 16
להודעת הערעור של המערער).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 43715-03-14 א.סברי. הסעות וחקלאות בע"מ נ' רשות המיסים
ע"מ 2792-03-14 אבו עאבד נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

ב"כ המערערים טען לעניין זה בסיכומיו, כי אין לקבל את המסמך כראיה, משום שלא הוכחו הנתונים המפורטים בו, והוכח, כי מר אביטבול, אשר הדפיס את המסמך ממחשבי המשיבה, לא יכול היה לאשר את נכונות הפרטים, שכן בעת סגירת החברה, לכאורה, לא הועסק עדיין על ידי המשיבה. סבורני, כי אין לקבל טענת המערערים בעניין זה, שכן, המסמך הינו בגדר ראייה מנהלית, והוא קביל לעניינו, כאשר המערערים, מצידם, לא ביקשו להביא כל ראיה, כדי לסתור את המסקנה העולה ממנו.

ח. יש לזקוף לחובת המערערים, את המנעותם מהמצאת מסמכים כלשהם, לעניין אספקת הפועלים הנטענת, על ידי מי מהעוסקים, במהלך כל התקופה הרלוונטית. נזכיר, כי המערער טען בחקירתו מיום 30.12.07 (נספח ח' לתצהיר מר אביטבול, ש' 13-5), שערך רשימות של הפועלים שסיפק לו חדר ראיד, לצורך ההתחשבות עמו, אם כי לדבריו, לא שמר את המסמכים ברשותו.

ט. במהלך החקירה, נתפסו במשרדו של רו"ח בוכניק, פרטי רשם חברות של חברת בני סאמר – פלט מיום 20.2.07, בו נכתב, כי בעל המניות היחיד בחברת בני סאמר, הינו מר סאמר דעיף, ופלט מוקדם יותר, אשר הודפס ביום 29.1.07, והינו מעודכן ליום 18.5.01, בו מופיע חדר ראיד כבעל המניות בחברה. על פני הדברים, היה בקיומו של המסמך המאוחר, להקים חשד ביחס לנכונות המסמך המוקדם, לפיו, חדר ראיד, הינו בעל המניות בחברה, וחשד זה, צריך היה ללא ספק, לגרור בדיקה מעמיקה יותר של העניין, אשר הייתה מגלה, יש להניח, כי חדר ראיד, לא היה בעל המניות בחברה, בעת ההתקשרות הנטענת עמה. רו"ח בוכניק, עומת עם מסמכים אלה, ועם המסקנות העולות מהם, לכאורה. לדבריו, הוא לא ראה את שני המסמכים, אלא רק את המסמך המוקדם, וייתכן, כי המסמך האחר - אשר נזכר, כי גם הוא נתפס במשרדו - נמסר למי מן הפקידות. גם ביחס לנקודה זו, יש לזקוף לחובת המערערים, את המנעותם מהעדת מי מהפקידות במשרד, ומשלא העידו, הרי שלא נפתר הקושי, העולה מן הפער בין שני המסמכים, מתאריכים הדפסתם, ומכך שנמצאו שניהם במשרד רו"ח בוכניק.

י. משקל הקשיים האמורים בגרסת המערערים, ודאי בהצטברם יחד, הינו רב. משקלם מתגבר, נוכח טענת רו"ח בוכניק, כי מתחילה, נקט גישה מחמירה לעניין בדיקת החשבוניות, ולעניין זיהוי העוסקים ביחס למערערים, ונקט בהמשך חומרה יתרה, בעקבות החקירה במשרד מע"מ נתניה בשנת 2006.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 14-03-43715 א.סברי. הסעות וחקלאות בע"מ נ' רשות המיסים
ע"מ 14-03-2792 אבו עאבד נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

נוכח האמור, קשה לקבל את גרסת המערערים, ביחס לזיהוי העוסקים, שהוציאו לטענתם, את החשבוניות.

10. לא קמה בנסיבות, מחלוקת של ממש, בדבר הוצאת החשבוניות שלא כדין. לפיכך, ומשלא התקבלה גרסתם העובדתית של המערערים, לעניין עצם ביצוע הבדיקות הנדרשות, לצורך זיהוי מוציאי החשבוניות, נראה, כי לא הרימו את הנטל המוטל עליהם, על פי ההלכה הפסוקה, כדי להדוף את מסקנות המשיבה, שעמדו בבסיס החלטותיה לפסול את פנקסי המערערים, ולהטיל עליהם תשלום כפל מס וקנס. מעבר לכך, נדמה כי לא הוסרו הספקות ביחס להיקף השירותים שסופקו למערערים, לטענתם, לתשלום בגינם, ולהתאמה בינם ובין סכומי החשבוניות.

אין על כן, מקום להתערב בהחלטות המשיבה בעניין הטלת כפל מס וקנס, אשר ניתנו כדין, על יסוד תשתית עובדתית ראויה, לעניין הוצאות חשבוניות שלא כדין, וכאשר לא נסתרה החזקה, לפיה, המערערים ידעו על כך, או לפחות עצמו עיניהם, נוכח קשיים וחשדות שעלו בבירור בנסיבות, לעניין כשרות החשבוניות, ולעניין זהות מוציאהן.

11. הערעור נדחה, אפוא. נוכח היקף ההדיינות בפועל, ובשים לב לסכומי כפל המס והקנסות, ישלמו המערערים, יחד ולחוד, למשיבה, הוצאות המשפט בסך 30,000 ₪.

ניתן היום, ד' אלול תשע"ה, 19 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.

גד גדעון, שופט

גד גדעון, שופט

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 43715-03-14 א.סברי. הסעות וחקלאות בע"מ נ' רשות המיסים
ע"מ 2792-03-14 אבו עאבד נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

1
2